

Sygnatura akt II Ca 166/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Ryszard Małecki

Sędziowie Sądu Okręgowego: Małgorzata Radomska-Stęplewska

Małgorzata Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. M.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) na (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie

z dnia 4 grudnia 2019 r.

sygn. akt I C 1448/17

oddala apelację.

Małgorzata Radomska-Stęplewska Ryszard Małecki Małgorzata Wiśniewska

UZASADNIENIE

L. M. działający przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpił w dniu 2 sierpnia 2017 roku z powództwem przeciwko (...) Towarzystwu (...)Spółce akcyjnej w S. o zapłatę kwoty 499 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że wierzytelność dochodzoną w niniejszej sprawie stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niego samochodu marki R. (...), o nr rej. (...) wskutek zdarzenia z dnia 12 grudnia 2016 roku, polegającego na uderzeniu w stojący na środku pasa drogowego słupek drogowy (znak U21)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu, w tym opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2019 r., wydanym w sprawie I C 1448/17, Sąd Rejonowy w Lesznie oddalił powództwo w całości (pkt 1.) oraz oddalił wniosek pozwanego i zwrot kosztów procesu (pkt 2.)

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód.

Apelujący zaskarżył orzeczenie w części co do punktu 1, zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że :

- a) nie doszło do zdarzenia powodującego szkodę w miejscu wskazanym przez poszkodowanego
- b) notatka policji nie jest wystarczającym dokumentem potwierdzającym okoliczności zdarzenia

podczas gdy z notatki policji wynika oświadczenie poszkodowanego o miejscu zdarzenia i jego skutkach; poszkodowany wezwał policję w celu zgłoszenia zdarzenia,

2. błędne ustalenie stanu faktycznego skutkujące przyjęciem, że powód nie wykazał dostatecznie, aby doszło do zdarzenia w miejscu i czasie przez niego przyjętym.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o:

I. zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości,

II. zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w całości według norm (w apelacji „od strony powodowej na rzecz strony pozwanej);

ewentualnie

III. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu w całości. Zarzuty w niej podniesione w żadnym stopniu nie podważyły trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Powód wywodził odpowiedzialność pozwanego za działania ubezpieczonego z art. 435 § 1 k.p.c. W świetle tego przepisu przesłanki odpowiedzialności, co do których ciężar dowodu obciąża poszkodowanego to ruch przedsiębiorstwa (noszący znamiona bezprawności), szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy ruchem a szkodą.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy powód bez wątpienia wykazał szkodę w swoim pojeździe, niemniej brak było podstaw do przypisania ubezpieczonemu przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. odpowiedzialności za jej powstanie, a w konsekwencji uznania następczej odpowiedzialności pozwanego (ubezpieczyciela). Chcąc sprostać ciężarowi udowodnienia przesłanek tego typu odpowiedzialności powód winien przede wszystkim wykazać, że szkoda jego aucie była następstwem zderzenia ze znakiem U21 nieprawidłowo ustawionym w miejscu rzekomego zdarzenia, co byłoby jednoznaczne z bezprawnością, niezależnie od tego, czy znak był ustawiony nieprawidłowo w wyniku działania ubezpieczonego (wadliwe ustawienie znaku), czy zaniechania (brak nadzoru nad prawidłowym rozmieszczeniem znaków) – kwestia należytej staranności to element zawinienia, w zakresie którego ciężar dowodu obciążał pozwanego. Inicjatywa dowodowa poszkodowanego powinna była zatem zamierzać w kierunku wykazania, że w wyniku działań ubezpieczonego (ustawienie znaku) lub jego zaniechań (brak nadzoru nad prawidłowym rozmieszczeniem znaków) doszło do uderzenia w znak. W tej kwestii powód wykazał się całkowitą biernością.

Wbrew przekonania pełnomocnika apelującego dowodu na tę okoliczność nie stanowiła notatka policji z dnia 12 grudnia 2016 r., nie wynikało z niej, gdzie znajdował się znak U21 w chwili uderzenia, tj. że znajdował się na torze jazdy pojazdów.

Z powyższego wynika, że powód powinien na ogólnych zasadach udowodnić, że do uszkodzenia jego samochodu doszło w okolicznościach wskazanych pozwie. Temu wymogowi powód nie sprostał. Wspomniana notatka informacyjna stanowić mogła co najwyżej dokument prywatny, stanowiący dowód tego, że podpisany pod nią funkcjonariusz przyjął oświadczenie A. M. o określonej treści (art. 245 k.p.c.). Oświadczenie to samo w sobie nie mogło stanowić wystarczającego dowodu na przypisanie odpowiedzialności za szkodę przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w warunkach art. 435 k.c. Tymczasem przyjęta przez powoda taktyka procesowa opierała się w całości na treści oświadczenia A. M. zwanego w notatce policyjnej z 12 grudnia 2016 r., co czyniło ją nieskuteczną

Okoliczność istnienia roszczenia wskazanego w pozwie wynikała wyłącznie z twierdzeń powoda, lecz samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c., art. 6 k.c.).

Trafnie Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że powód nie złożył nawet wniosku o przesłuchanie kierującego pojazdem (zgłoszony w apelacji wniosek o przeprowadzenie tego dowodu był na tym etapie spóźniony – art. 381 k.p.c.) i wniosku o powołanie biegłego z dziedziny rekonstrukcji wypadków, który mógłby wykazać, że uszkodzenia samochodu potwierdzają wersję powoda co do źródła ich powstania.

Reasumując powództwo podlegało zatem oddaleniu z uwagi na niewykazanie przesłanek odpowiedzialności z art. 435 § 1 k.p.c.

Wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy oddalił apelację w oparciu o art. 385 k.p.c.

Wniosek strony pozwanej o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym był bezprzedmiotowy, bowiem pozwany nie poniósł żadnych kosztów w tym zakresie.

Małgorzata Radomska-Stęplewska Ryszard Małecki Małgorzata Wiśniewska